

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemane v Gorici na dom pošiljana:

vs leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
 pol leta 6 » 60 » » » 3-30
 četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
 Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah: tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr., vsaki vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« so prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Papeževa politika.

Te dni, ko je praznovala pomlajena Italija stoletnico rojstva svojega idealnega boritelja za svobodo in združeno Italijo, te dni, ko se je po celi Italiji proslavljala spomin pogumnega pa toliko preganjanega Jos. Mazzinija, katerega postavljajo Lahji opravičeno na stran Garibaldija in Cavourja, prav te dni je izšla iz Vatikana enciklika, ki naznanja Italiji hude notranje boje, boje luči s temo, katera veje iz te enciklike.

Kakor smo že zadnjič omenili na kratko, va bi s to encliko papež katoličane v Italiji na politični boj. Katoličani, katerim je bilo po encikliki »Non expedit« prejšnjega papeža za branjeno, deležiti se političnega življenja, naj se spustijo odslej v politično vrvenje, naj začno novo delo na krščansko-socialnem polju, sploh klerikalno delo naj začne, kakor je začelo drugodi, ter naj donaja Italiji menda tiste sadove, katere je doneslo drugim državam in deželam. Katoliško gibanje naj drži v Italiji cerkev in njene služabnike pokonci, kakor se to godi drugje, kjer prevladuje klerikalizem v nesrečo narodov pa v veliko dobro svete cerkve!

Sicer res govori enciklika prav previdno glede prepovedi po »non expedit«-u, rekoč, da naj zahtevajo katoličani oprostitev od določob »non expedit«-a, kadar jim velevalo to težke okoliščine v korist družbe, res je tudi, da govori papež o duhovniku, da naj deluje le na svojem polju, ki je cerkev, vzvišen nad vse druge, ter da se sme udeleževati združeb le po »zrelem preudarku« — ali vse to je le pesek v oči, na sploh se v Italiji in povsodi tolmači papeževa enciklika tako, da kliče vse katoličane na politični boj. Škofje in papež so vrhni poglavarji tega novega gibanja,

duhovniki voditelji, katoličani pa čete, ki pojdejo v boj za sveto katoliško cerkev v Italiji.

Ali naj bo ta papežev odlok nekak odgovor na dogodke v Franciji? Ako ima tudi biti, je jako slab, in kaže, da vladajo v Vatikanu nerazsodni ljudje, ki se niso ničesar naučili, in ki prav za to stopajo nizko na nivo steklih farovških političkih priganjačev, s kakoršnimismo, žal, obdarjeni v tako velikem številu zlasti mi Slovenci. Še pred par leti je vladala v Vatikanu visoka politika, mnogo upoštevan diplomatični duh je razprštil iz njega svoje peruti po širnem svetu, sedaj pa se je uselila tam nizka klerikalna politika. Jako lepo se je sicer čitalo doslej o novem papežu, da obsoja klerikalno divjanje, navodila v »Motu proprio« duhovščini so bila naravnost krasna, ali sedaj pa se je vse skupaj preobrnilo, in papež je pokazal svojo pravo barvo. Obče presenečenje je vzbudila ta nova papeževa enciklika, in to povsem umevno, ker napovedano gibanje bo imelo dalekosežne posledice.

V Italiji zavre in utegne priti do velikih političnih bojov, ki nikakor ne bodo pospeševali razvitka Italije, utegne pa priti tudi do tega, da pride odpor, sličen onemu na Francoskem, ter da cerkev drago poplača Sartovo politiko; ali tudi na druge države bo uplivala ta enciklika. Naši farovski priganjači brez dvoma pozdravljajo z veseljem novo papežovo encliko in izkoriščali jo bodo v svojo grde narodu škodljive namene, proglašali jo bodo za encliko splošne veljave, in te ne bodo pošiljali nazaj v Italijo laškim škofom, kakor so delali z ono »Motu proprio«. Nam vsem je še v spominu, da je bil prinesel ljubljanski škof iz Rima od papeža Sarta odobrenje podivjane klerikalne politike, kakoršna razsaja po Slovenskem, in takrat so proglašali to kot navodilo za bodočnost (dasi papež bržčas takrat ni vedel, kakšna je v

istini Jegličeva politika), kaj pa storijo šele sedaj?! —

Vidi se, da katoliška cerkev se peča vedno bolj in bolj s politikom, ki razdvaja njene vernike, ki prinaša narodom le škodo, da pa toliko sijajnejše stoji tu ona s svojimi služabniki! Španija in Avstrija sta najlepši izglede v tem pogledu. — Na Francoskem se bije boj proti tej politični cerkvi, ker je tam demoralizovanje te politike doseglo vrhunec. Ali bo sledila Franciji Italija? Če se zgane pravočasno, ne bo delo pretežko; uplivalo bi dobro tudi drugodi, morda celo na Avstrijo, katero ima katoliška cerkev tako upreženo v svoj jarem!

DOPISI.

Iz Mirna. Čevljarki strokovni tečaj in razstava. Dne 11. t. m. ob 11. uri je bil sklep tuk. nad. strokovnega čevljarskega tečaja, ki je pričel že 1. maja t. l.

Ustanovil ga je zavod za pospeševanje obrti v Gorici s sodelovanjem kupčijske in obrtnijske zbornice ter tukajšnega občinskega starešinstva. Tu v javnosti treba vsekako poudarjati, da je vodstvo deželnega zavoda za pospeševanje male obrti — a posebno njegov delavni predsednik Ernest Holzer, tajnik A. Bizjak kakor tudi ravnatelj inženjer R. Penso z največjo požrtvovalnostjo in naklonjenostjo vztrajno delovalo, da se je tem častneje izvršil ta prepotreben tečaj za povzdigo naše čevljarske obrti. Po 4-5 urna dan je poučeval priznani čevljarski strokovnjak učitelj J. Hulka 29 čevljarskih mojstrov in pomočnikov z veliko vneumo in ljubeznjivostjo. Vsi navdušeni so naši marljivi čevljarji sledili predavanjem, katera je tolmačil domači nadučitelj Alojzij Urbančič, ki je tudi neumorno vsak dan deloval na to, da sta se tečaj in razstava izvršila tako častno za našo obrtno občino.

Strokovnega učitelja, učila, strojevodjo in vse čevljarske stroje plačuje zavod za pospeševanje obrti pri e. k. trgovinskem ministerstvu na Dunaju, vse mnoge šolske potreščine, papir za vzorce, usnje za čevlje, gips

za modeliranje, razno risarsko in deloma tudi čevljarsko orodje je plačal zavod za pospeševanje obrti in e. k. kupčijska zbornica; prostore pa, njih snazenje, dekoracije za dvorano, lepake in druge slične podrobnosti pa tuk. županstvo. Vodstvo obrtne šole v Renčah je drage volje posodilo šolske klopi in stole, za kar se mu na tem mestu izreka iskreno zahvalo.

Ves pouk je bil večinoma praktičen in je pričel takoj z izrezovanjem modernih vzorcev, nadplatov, celotnih čevljskih obrzcev in risanjem raznovrstnih čevljskih izdelkov. Jemazje mere z novim čevljarskim merilom je bilo zelo zanimivo in je vsekako mnogo zanesljivejše, nego dosedanj način merjenja. Izdelovanje kopit za različne nogo, posebno za normalne, in označevanje kurjih očes na njih je bilo za naše ukaželjno čevljarje prav potrebno. Krojenje ali rezanje kože je velpomembno za slehernega čevljarja. Kdor si zna vsak tudi najmanjši kosček kože tako vrezati, da ima od njega neko korist, da more vsak odrezek uporabiti v svoji obrti, ima gotovo največ gnotnega dobička od svojega dela. Kar čudili so se naši izkušeni čevljarji načinu in spretnosti tega krejenja po strokovnem učitelju, in trditi smem, da je ta večšak kar drsal s čevljarskim nožem po dragoceni koži, kakor najspretnejši pisar po svojem papirju. Zadnji teden so izdelovali vsak svoj par čevljev, za katere je vsakde brezplačno prejel najfinješe usnje. Mnogi so izdelali celo po več parov različnih vrst čevljev, ki vsekako nadkriljujejo po trdnosti in po lepi obliki vse tuje izdelke. Šivanje s stroji je bilo zelo poučno, a žal le, da niso naši čevljarski mojstri organizirani v čevljarski zadrugi, da bi naše rokodelstvo pozdignili do pravega cvetočega tovarniškega čevljarstva. Le s skupno organizacijo bi si mogli nabaviti vse dragocene čevljarske stroje s sodelovanjem in podporo e. k. trgovinskega ministerstva in zavoda za pospeševanje obrti v Gorici. Čevljarski mojstri, premišljajte to zadevo, v združevanju je moč!

Vsi čevljarji so pouk redno obiskovali in vsi so zelo zadovoljni, da so se udeležili tega potrebnega tečaja. Zavod za pospeševanje obrti v Gorici bode s sodelovanjem našega zavodnega občinskega starešinstva gotovo še pri-

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

„Ubogi dečko!“ vzdihne Caderousse. „Torej, gospod abbé, to je takoj vzgled za resničnost mojih besed, namreč, da je naš dobi Bog dober samo hudobnim. O,“ nadaljuje Caderousse z ognjem, ki je lasten prebivalcem juga, „svet postaja vsak dan slabejši. Ljudje zaslužijo, da bi jih pekoril z ognjem in mečem; s tem je rečeno vse!“

„Videti je, da ste ljubili tega mladeniča iz dna svojega srca, gospod,“ pravi abbé.

„Da, zelo sem ga ljubil,“ pravi Caderousse, „dasi si imam očitati, da sem ga nekaj trenutkov zavidal za njegovo srečo. Toda kakor gotovo se imenujem Caderousse, tako gotovo me je bolela pozneje njegova nesreča.“

Za nekaj trenutkov nastane molk, tekem katerega opazuje abbé izpreminjajočo se krčmarjevo fiziognomija.

„In vi ste tega ubogega mladeniča poznali?“ nadaljuje Caderousse.

„Poklicali so me k njemu, ko je ležal na smrtni postelji, da sem mu dal poslednji blagoslov,“ odvrne abbé.

„In na kaki bolezni je umrl?“ vpraša Caderousse z ginenjem glasom.

„Radil česa umrje tridesetleten človek, ki je v ječi, če ne zato, ker je v ječi?“

Caderousse si obriše znoj, ki mu je stopil na čelo.

„Kar je pri vsem tem čudno,“ nadaljuje abbé, „je to, da je Dantes na smrtni postelji poljubil noge križanega Kristusa in mi prisegel pred njim, da ne ve, zakaj je v ječi.“

„To je res, to je res,“ pravi Caderousse, „tega ni mogel vedeti. Ne, gospod abbé, ubogi mladenič ni lagal.“

„Iaš zato me je pooblastil, da razjasnim njegovo usodo, ki je ostala njemu samemu nejasna, in očistim njegov spomin, če bi ne bil čist, vsakega madeža.“

In abbéjev pogled postaja vedno ostrejši ter skoro požira obupni izraz na Caderousseovem obličju.

„Bogat Anglež,“ nadaljuje abbé, „ki je delil njegovo žalostno usodo in je za časa druge restavracije zapustil ječo, je imel demant velike vrednosti. Ko je zapuščal ječo, je hotel pustiti Dantesu, ki mu je stregel tekom dolge bolezni z bratovsko požrtvovalnostjo, kak spomin ter mu je podaril demant. Mesto da bi podkupil z njim svoje stražnike, ki bi bili morda demant vzeli, a ga vendar izdeli, ga je hranil kot veliko dragocenost za slučaj, da mu vrnejo prostost; če bi se bilo namreč zgodilo to, bi bil prodal samo ta demant in bil bi bogat mož.“

„To je bil torej demant velike vrednosti?“ vpraša Caderousse z žarečimi očmi.

„Vsaka stvar ima več strani,“ odvrne abbé; „za Edmonda je imel veliko vrednost: cenjen je bil namreč na petdeset tisoč frankov.“

„Petdeset tisoč frankov!“ vsklikne Caderousse. „Torej je moral biti pač velik kakor oreh?“

„Ne tako zelo,“ pravi abbé; „sicer pa lahko presodite sami, kajti imam ga pri sebi.“

Caderousse je bil videti, kakor da išče s svojimi očmi mesta, na katerem ima abbé spravljen demant.

Abbé potegne iz svojega žepa majhno škatljico ter jo odpre, in pred iznenadenimi Caderousseovimi očmi se zalesketa kamen, vdolan v krasen prstan.

„In ta je vreden petdeset tisoč frankov?“

„Brez prstana, ki je tudi precejšne vrednosti,“ pravi abbé.

In s temi besedami zapre škatljico ter jo zopet vtakne v žep. Toda Caderousse si predstavlja v svoji domišljiji še naprej lesketajoči se demant.

„Pa kako ste postali vi lastnik tega demanta?“ vpraša Caderousse. „Ali vam ga je zapustil Dantes kot svojemu dediču?“

„Ne, ampak pooblastil me je, da izvršim njegovo poslednjo voljo. Imel sem tri dobre prijatelje in nevesto, mi je rekel, in prepričan sem, da se vsi štirje za menoj silno žalostijo. Prvi izmed teh dobrih prijateljev se je imenoval Caderousse.“

Caderousse vstrepeta.

„Drugi,“ nadaljuje abbé in se dela, kakor da ni opazil Caderousseovga nemira, „drugi se je imenoval Danglars; tretji,“ pristavi, „je bil moj tekmeč, a me je vendar ljubil.“

Vražji nasmeh zaigra na obličju Caderousseovem, ki hoče abbéja prekinuti.

„Čakajte,“ pravi abbé, „pustite me, da končam, in če imate kaj pripomniti, povejte to pozneje. Tretji je bil moj tekmeč, a me je ljubil tudi in se je imenoval Fernand. Moja nevesta se je imenovala... Ah,“ pravi abbé, „nevestinega imena se ne morem spomniti.“

„Mercedes,“ pravi Caderousse.

„Da, da,“ pravi abbé in globoko vzdihne, „nevesta se je imenovala Mercedes.“

„In naprej?“ vpraša Caderousse.

rejeval slične tečaje in razstave, da se obo- rože naši čevljarji s strokovnim znanjem, ki jedino vstvarja samozavestne in podjetne mojstre, kateri znajo razširjati svojo obrt in trgovino. Tu na tem polju imamo še mnogo ledine in le orajmo jo, da se vzdigne naša domača obrt. Da bi že jedenkrat prišli do novega šolskega poslopja, kjer bomo imeli tudi nadaljevalno obrtno šolo za rokodelske vajence in kjer bomo tudi redno vsako leto prirejevali strokovne tečaje in razstave, ki udahnejo v srca naših rokodelcev želje po omiki in napredku. Upamo namreč vsekako, da nas bodo pri vsem tem podpirali merodajni faktorji kakor visoka vlada, posebno c. kr. trgovinsko ministerstvo, zavod za pospeševanje obrti, kupčijska zbornica, deželni zbor, c. kr. okr. šol. svet, domače starešinstvo in naše de- lavno učiteljstvo. Iz novega šolskega poslopja pojde blagoslov po vsem našem obrtnem žu- panstvu, ako se bodo v njem negovale take težnje po delu in napredku, o čemur pa smo uverjeni.

Razstava vseh izdelkov tega strokovnega tečaja se je torej priredila ravno za binkošne praznike. Bila je res krasno urejena, za kar moramo biti hvaležni veščaku — učitelju J. Hulka in nadučitelju Alojziju Urbančiču.

Otvoritve na binkošni ponedeljek so se vdeležili c. k. dvorni svetnik in okrajni glavar grof Attems, predsednik kupčijske in obrtnijs- ke zbornice Paternolli, c. kr. šolski nadzor- nik Franc Finžgar, predsednik zavoda za po- speševanje obrti Ernest vitez Holzer, tajnik Anton Bizjak in člani profesor Berbuč, inžen- ner Emil Luzzato in Jožef Mulič, domače ob- čiansko starešinstvo, mnogo sosednih županov in učiteljev ter nebroj domačih čevljarjev in sploh polna dvorana občinstva.

Razstavo je otvoril predsednik Ernest vitez Holzer z daljšim slovenskim govorom, v katerem je povdarjal važnost in pomen slič- nih tečajev za povzdigo obrti, se zahvaljeval podpornikom zavoda za pospeševanje obrti z gmotnimi prispevki, izrazil je svojo zahvalo strokovnemu učitelju J. Hulka kot priznanemu veščaku, marljivim udeležencem, uradu za po- speševanje obrti pri c. kr. trgovinskem mini- sterstvu, kupčijski in obrtnijski zbornici, do- mačemu starešinstvu za izdatne gmotne pod- pore in nadučitelju Urbančiču Alojziju za nje- govo požrtvovalno delovanje.

Njemu je sledil z daljšim govorom dvorni svetnik grof Attems, kateri je izrekel zahvalo ravno istim korporacijam in osebam ter spodbu- jal k marljivemu nadaljevanju sličnih teča-jev in razstav.

V imenu občinskega starešinstva se je zahvalil nadučitelj Alojzij Urbančič vladnemu zastopniku grofu Attems, ministerstvu, kup- čijski in obrtnijski zbornici, posebno navzo- nemu predsedniku, zavodu za pospeševanje obrti, posebno navzočemu predsedniku in tajniku, vsem navzočim odličnim gospodom in domači- nom, ki so se potrudili k otvoritvi razstave, ter se vsem faktorjem priporočeval za nadaljno podporo. Govoril je tudi v imenu udeležencev

tečaja, ki so se najbolj zahvaljevali sprétnemu strokovnemu učitelju J. Hulka za ljubeznjivo praktično poučevanje, in v imenu strokovnega učitelja J. Hulka, ki je posebno pozivljaj čev- ljarje, naj popolnneje svojo strokovno znanje, vabil jih je, naj so ponosni na svoj stan, ki je ravno toliko vreden, kakor vsak drugi, ker tudi čevljarstvo koristi človeštvu, kakor vsak stan, in jih prepričal, da naj slede njegovim naukom, od katerih bodo imeli mnogo gmotnih koristi.

Konečno se je še tajnik kupčijske zbor- nice A. Bizjak v imenu strokovnega učitelja Hulka zahvalil nadučitelju Alojziju Urbančiču za njegovo prijateljsko občevanje, sodelovanje pri pouku in sploh pri aranžiranju vsega teča-ja in razstave. Na to so pevci zapeli cesar- sko pesem in predsednik vitez Holzer je po- vabil vse vgladne gospode in občinstvo, da naj si ogleduje razstavljenata dela.

(Konec pride.)

Iz Štanjela. — Uredništvu „Soče“. Gorica. Sklicuje se na paragraf 19. tisk. zakona za- htevam z ozirom na dopis „Iz Branice, 3. jun.“ v števil. 45. Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: Ni res, da včasih v svojih pridigah stressem malo svojega „katoliškega žolča“ na liberalce v Branici; res je pa, da se nisem nikdar v Branici v svojih cerkvenih govorih niti od daleč dotikal niti omenjal branjskih liberalcev in sploh no- benih, marveč so moji govori v Branici strogo dogmatični, pa tam moralne vsebine. V Štanjelu dne 18. junija 1905. — Jožef Albert Strancar, kurat.

Dostavek uredn. — Odgovor pre- puščamo g. dopisniku.

Iz Štanjela. — Uredništvu „Soče“ v Go- rici. Sklicuje se na paragraf 19. tisk. zakona zahtevam z ozirom na „dostavek uredništva“ pod dopisom „Iz Štanjela“ v števil. 47. Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni po- pravke:

Ni res, da so v Ljubljani nad moj pod- pis napisali popravek, res je pa, da so nad moj podpis popravek iz pridejanega iz- virnika dobesedno prepisali, izpustivši le par besedi, ne da bi bili kaj dodali ne pre- naredili. V Štanjelu, dne 18. junija 1905. Jožef Albert Strancar, kurat.

Dostavek uredništva: Pa je „knašten“ ta štanjelski Strancar! Podpisal je polo papirja in bianco, na ta papir so mu napisali v Ljubljani iz njegovega pisma po- pravke ter ga poslali nam. Ali on ima vse- eno drzno čelo trditi, da niso napisali v Ljubljani popravka, marveč so ga le prepisali. — Prav; če so kaj prepisali, se iz tega napisali nekaj na tisti papir, kate- rega je podpisal on in bianco. On je poslal pismo zato, da iz njega napišejo v Ljubljani popravek. To se je zgodilo. Strancarjevo čevkanje je le prazno dlakocep- ljenje. Preveč časa ima ta nadležni pop, pa kuje pri teranu take nesmiselne popravke!

Iz Brd, 19. junija. — (Zahvala.) Bri- ski rodoljubi ne morema drugače, in na to nas tudi dolžnost veže, da se iz globine srca prav toplo zahvaljujemo slavnemu tolednemu društvu „Sokol“ v Gorici s sodelovanjem Solkanskega „Sokola“, tamburaškemu društvu „Podgora“, ter pevskemu zboru društva „Prapor“ v Pevmi, kakor tudi pev- skemu zboru društva „Lipa“ v Biljani za prireditve in sodelovanje narodnega slavlja na Vrhovlji dne 18. t. m., na katerem smo užili nad vse krasen in v dušo in srce segajoč užitek.

Prav toplo se zahvaljujemo g. dr. Treotu za spodbudljiv govor, s katerim je povdarjal potrebno vzajemnost in solidarnost med gori- škimi Slovenci, kateri nimajo od nikoder pri- čakovati rešitve nego le v samosvoji moči. Te spodbudne besede je prijelo navzoče občinstvo z radostjo k srcu. Zahvaljujemo se tudi pred- sedniku tambur. društva „Podgora“ g. Fran- cetu Kocijančiču za trud in požrtvoval- nost na tej narodni veselici. Sploh pa naj velja vroča zahvala vsem gg. gostom iz Gorice, Kanala, itd., da so blagovolili s svojim poho- dom povzdigniti sijaj veselice.

Včerajšnji praznik je pokazal in začrtal pot v glavnih potezah k boljšemu in k živah- nejšemu narodnemu življenju na briskih tleh, med Brici samimi. Le krepko naprej!

V tem znamenju kličemo vsem gg. ude- ležencem: pristréni na zdar!

Briski rodoljubi.

Z Gradišča, dne 19. junija. (Odgovor do- pisniku „Soče“ z dne 10. junija.) — Cenjeni list „Soča“ z dne 10. junija t. l. števil. 46. je prinesla dopis iz Gradišča o plesih, katera sta se vršila dne 12. in 13. junija. Dopisnik za- vrača vso krivdo na prireditelje javnega plesa, a moramo ga jako, jako obzaloovati, in sicer zato, ker ni pisal resnice, kar bi bila njegova sveta dolžnost, poročati jedino in golo resno. Javni ples na 12. in 13. junija je bil določen že davno prej, kar je odbor društva dobro vedel, osobito je dobro vedel, da Binkoštni ponedeljek je že pol veka na Gradišču obi- čajni javni ples. Odbor društva mora tudi ve- deti, da bratna društva po vsem Slovenskem so se ustanovila z namenom, da se mladina v njih izobrazuje, da blaži duha ter čita dobre časnike in knjige, iz katerih si bistri um ter se unema za obstoj svojega naroda in ne za to, da se neti prepri in sovražtvu med svojimi rojaki. Gradiško „Bralno društvo“ odnosno odbor istega, je zlorabljal svoja društvena pra- vila s plesom na dan 12. in 13. junija, in sicer za to, da je unetil društvo, prepri in ne- slogu med našo mladino in svojimi rojaki. Od- bor „Bralnega društva“ je s svojim društve- nim plesom ponagajal nekoliko tudi županstvu in ožjemu občinstvu in sicer radi tega, da se občinarji nekoliko posmejejo — a za takrat mu je izpodletelo!

Gola in sama istina je, da krčmar in vsi prireditelji javnega plesa so bili zado- voljni, da se vrši društveni ples mesto jav-

nega, in sicer s pogojem, da plača društvo plesno pristojbino v občinsko blagajnico, da se tako ohrani mir in red med mladino in obči- narji — a nekateri odborniki društva so temu iz zasebnih namenov kljubovali, najbrže zato, da bi ne plačali plesne pristojbine, dasi dobro vedo, da mora občina, oziroma županstvo skr- beti za vse uboge občinarje, ne oziraje se na to, so li isti iz Renč ali iz Gradišča, ker do sedaj je še vedno Gradišče in Renče jedna sama skupna nerazdeljiva občina. Ako pa misli dopisnik, da plesna pristojbina na Gradišču ali Renčah ni za jednake namene v korist obeh občin, se jako moti!

Sovodnje, 22. VI. 05. Na moj dopis iz So- vodenj z dne 14. jun. 05. se zvija gospod R. na vse načine, ter hoče prikriti barvo društva. Ako so ujeli par liberalcev, koji so nevedoma pristopili, ker niso vedeli, za kaj gre, ni s tem še dokazano, da bode društvo strogo nar- odno ter nepristransko, in tudi naročila obeh listov ni garancija za to! Že ker trdi gospod R., da gospod vikar ne upliva na njega, naj nam razloži, kakšne okolnosti ga privajajo sedaj tako pogostoma v njegovi družbi v go- stilno pri H., kjer ste sklenili prirediti vese- lico. Pred osnutjem društva g. vikar ni zaha- jal tje! Tudi trdite, da so bili vsi vabljeni, ni resnična ter temelji na laži! Vem za ne- katere, ki bi bili pristopili, a niso bili vab- ljeni, ker so preliberalni. Povejte nam pa Vi drugi vzrok! Dobro bi bilo tudi, da bi nam razjasnil g. R., kako misli, da se bode petje po njegovem odhodu k vojakom gojilo, ker tega še ne ve širša javnost. Da je zato tudi že preskrbljeno, o tem ni dvoma. Gospod R. in njegovi generali vedo, mi tudi, pevci pa ne. Torej na dan z izjavo!! Pomeniva se še. „Opazovalce“.

Rihemberško-brejska občina, 18. 6. 05. Naš obrtni očka Pavlica se je spet rehabilitiral in rogovi se mu dvigajo drzno kvšku, odkar imamo z njim potrpljenje, da ne zasledujemo več natanko njegovega „delovanja“. Čim po- gosteje zahaja v Gorico (seveda plačano pot mora imeti vsaj od občine), pa skubata s svojim Drejkom tam doli kako klobasico za „Prim. glisto“.

Tako sta tudi v zadnji števil. tega lista iz naše občine grozno zamijavkala o pogub- nosti plesov. Pravita tudi, da ta njih ime- nitni list sploh ne mora poročati o veselilih in plesih, če se ne more pri tem krepko vda- riti po kaki njima neljubi osebi, kakor to ve- leva pravo in veliko katoličanstvo Pavličevega kalibra.

Včasih je „Prim. list“ pisal, da ne samo plesi, ampak tudi krčme da so velika pogo- na za naše ljudstvo. Tega prepričanja je sli, ki najbrže sam to piše. Prav tega prepričanja pa je tudi oče in zato je hotel to tudi dejanski dokazati. Odprl je namreč v svoji hiši krčmo ter tako spodjedel kruh že tako pregostim in revnejšim krčmarjem v občini. Nekaterim, ki so tudi za krčmo prosili, je pa nasprotoval.

(Dalje v prilogi.)

„Dajte mi steklenico vode“, pravi abbé. Caderousse jo hitro prinese.

Abbé si nalije kozarec in pije nekaj požirkov.

„Kje sva nehala?“ vpraša nato in postavi kozarec na mizo.

„Nevesta se je imenovala Mercédès.“

„Da, tako je. ‚Pojdite v Marseille‘, mi je rekel Dantès, prodajte ta demant, razdelite to, kar dobite zanj, na pet delov, in dajte onim peterim bitjem na svetu, ki so me ljubila, vsa- kemu jednega.“

„Kako? Na pet delov?“ pravi Cadervusse. „Ali mi niste imenovali le štirih oseb?“

„Ker je peta mrtva, kakor sem izvedel... To je namreč Dantèsov oče.“

„Ah, da“, pravi Caderousse, v katerega duši so vstajali najrazličnejši občutki, „ah, da, ubogi mož je mrtev.“

„To sem izvedel v Marseillou“, pravi abbé, ki se silno težko premaguje, da ostane ravnodušen vsaj na zunaj; „toda izza te smrti je minulo že toliko časa, da nisem mogel izvedeti o nji čisto nič natančnejšega... Ali veste morda vi kaj več o smrti ubogega starca?“

„Ej“, pravi Caderousse, „kdo naj bi pač vedel to boljše kakor jaz!... Saj sem stanoval z dobrim možem v isti hiši. Ah da, ubogi stavec je umrl komaj leto pozneje, ko je izginil njegov sin.“

„In kakšna bolezen je bila vzrok njegove smrti?“

„Zdravniki, ki imajo ime za vsako bolezen, so jo ime- novali unetje črev, njegovi znanci so rekli, da je umrl vsled bolezni, in jaz, ki sem ga videl umirati, menim...“

Caderousse se prekine.

„Kaj menite vi?“ vpraša duhovnik nestrpno.

„Da je umrl lakote.“

„Lakote!“ vsklikne abbé in plane kvšku. „Lakote!“ Naj- nižje živali imajo toliko živeža, kolikor ga potrebujejo; psi, ki se potepajo po ulicah, najdejo usmiljeno roko, ki jim podari

košček kruha! In človek, ki je bil zraven še kristjan, je umrl lakote sreči tolikega števila ljudi, ki so se tudi imenovali kri- stjane kakor on! Nemogoče, o, to je nemogoče!“

„Kar sem rekel, sem rekel“, odvrne Caderousse.

„In tega nisi storil prav“, se začuje glas na stopnicah. „Za- kaj se mešaš v to zadevo?“

Moža se okreneta in zagledata bolešno obličje Carcon- tino. Približata se je, da bi poslušala pogovor, in sedla na vrhno stopnico.

„Kaj skrbiš za to ti, žena?“ pravi Caderousse. „Gospod me je prosil pojasnila, in uljudnost zahteva, da mu ugodim.“

„Da, toda previdnost zahteva, da mu ne ugodiš. Tepec, kdo pa ti je povedal, zakaj te izprašuje?“

„Iz najugodnejšega vzroka, gospa, to vam jamčim“, pravi abbé. „Vaš mož se nima bati ničesar, zlasti, če mi pove vse naravnost in odkritosrečno.“

„Ničesar bati se! Da, človek prične z lepimi obljubami, nato pravi: ‚Ničesar se nimate bati!‘ odide, ne da bi se bri- gal za to, kar je obljubil, in lepega dne pride v hišo nesreča, da človek sam ne ve, odkod je prišla.“

„Bodite brez skrbi, dobra žena“, odvrne abbé. „Od moje strani se vam ni bati nobene nesreče, to mi lahko verjamete.“

Carconte zamrma nekaj nerazumljivih besed, na kar na- sloni svojo glavo, katero je dvignila za nekaj hipov nazaj na kolena; in mrzlično trepetajoča pusti svojemu možu popolno prostost, da nadaljuje svoje pripovedanje, a vendar sede tako, da lahko razume vsako besedico.

Med tem je popil abbé nekaj požirkov vode in se neko- liko okrepečal.

„Toda“, vpraša naprej, „ali je zapustil ubogega starca čisto ves svet, da je moral umreti take smrti?“

„O, gospod, zapustila ga ni niti Katalonka Mercédès, niti gospod Morrel; toda ubogi stavec je črtil Fernanda, onega“, nadaljuje Caderousse ironično, „o katerem vam je rekel Dan- tès, da je bil jeden njegovih prijateljev.“

„Ali ni bil njegov prijatelj?“ vpraša abbé.

„Gaspard, Gaspard“, se oglasi vrh stopnic žena, „po- misli, kaj hočeš povedati.“

Caderousse potemni obličje nestrpnosti, a ne da bi se brigal za žene besede, nadaljuje:

„Ali more biti kdo prijatelj onega, katerega ženo si želi. Dantes, ki je imel zlato srce, je imenoval vse te ljudi svoje prijatelje... Ubogi Edmond!... Pravzaprav je pa najboljši, da tega ni izvedel; sicer bi mu bilo v hipu, ko se mu je bli- žala smrt, težko odpustiti... In recite, kar hočete, nadaljuje nekako poetično, „jaz se bolj bojim prokletstva mrtvečevga kakor jeze živih.“

„Tepec!“ pravi Carconte.

„Ali veste, kaj je ta Fernand pravzaprav zagrešil proti Dantesu?“ nadaljuje abbé.

„O, to mi je znano predobro!“

„Torej govorite.“

„Stori, kar hočeš, Gaspard, ne morem ti brauti; toda če bi hotel ubogati mene, bi molčal.“

„To pot meam, da imaš prav, žena“, odvrne Caderousse.

„Torej mi nočete povedati?“ pravi abbé.

„Zakaj naj bi vam to pravil?“ odvrne Caderousse. „Če bi bil mladenič še živ in bi me prišel vprašat, da bi spoznal svoje prijatelje in sovražnike, tedaj bi bilo to kaj drugega: toda, povedali ste mi, da že počiva pod zemljo, in zato pustiva ta predmet, kajti mladenič zdaj ne more niti sovražiti, niti maščevati se.“

„Torej hočete“, pravi abbé, „naj dam ljudem, katere imenujete vi nevredne i nezveste prijatelje, to, kar je bilo do- ločeno za plačilo njihove zvestobe?“

Prav imate, to je res“, pravi Caderousse. „Toda kaj bi si napravili ti zdaj iz oporoke ubogega Edmonda? To bi bila kaplja vode, ki kane v morje.“

„In tebe uničijo lahko z jednim samim migljajem“, pravi žena.

čas, ker hoče on sam dokazati, da je kréma res v pogubo ljudstvu... kakor to uči nezmojljivi in preimenitni „Prim. list“! Ima očka Pavlica že sto služb in mastnih plav, pa se povsod kaže nedosežnega v svojem postopanju, ni vruga, da bi se ne skazal tudi v krčmarski obrti! Za policijski red tudi si ne dela sivih las; saj je sam policaj, ker je župan. Sicer pa ljudje utegnejo bolj poneti, piti in rajati nego po dnevu. In kdo ima kaj proti!?

Plesi, zlasti javni plesi so tudi pogubni. Zato ne dovoli, da bi se kjerkoli plesalo; osebno rad bi društva ovaroval tega greha. Res očetovska skrb! Da pokaže ljubljnim občinarjem, kako grozovito škodljivi so plesi in kake strašanske posledice rode, je milostno dovolil godbo in ples v svojih posvečenih prostorih, v sv. krčmi. In res čudoviti vspehi, ali bi se reklo slučaj, ki ni slučaj! Godec je umrl ravno v njegovem blevu; neka Pavličeva sorodnica pa je morala radi tega plesa ležati pet tednov!... Ta slučaj in morda še kateri se pa lahko nista zgodila obenem, saj postni čas, ko so ti plesi bili dovoljeni, je dolg. Zlasti je bil na predvečer sv. Jožefa velik plesni hinderhunder. Ker ima takrat naš ata župan god, hotel se je, da govorimo o „Prim. listom“, še posebno hvaležnega skazati Bogu in svojemu zaščitniku sv. Jožefu za vse dobrote, ki jih med nami grešniki vziva na tem pokvarjenem svetu!...

Vidite torej, kako skrben, genijalno dober je naš oče župan! Pa se dobe vendar nekateri, ki mislijo, da ima tudi kako malo slabo lastnostico. Pokvarjen svet, kako grozovito se vara!

Vemo še mnogo, mnogo lepega, ki še ni bilo nikoli objavljeno, a hočemo to v večo njegovo slavo začeti o prvi priliki objavljati.

Domače in razne novice.

Kolesarska slavnost. — Jutri se bo vršila velika kolesarska slavnost v proslavo desetletnice obstanka kolesarskega društva „Gorica“. Dirka začne v Selo ob 3^{1/2}; dirkači so torej okoli 4. ure v „Tivoli“.

Koncert v „Hilmteichu“ prične ob 5. uri. Vstopnice h koncertu se bodo prodajale zunaj ob cesti na cilju dirke.

Nastopijo razna pevka društva. Zvečer čarobna razsvetljava. Pirotehnik Makuc je napravil posebne ognje za desetletnico kolesarskega društva. — Razna izuenadenja. — Ples se bo vršil lepo v hladnem, kakor je na sploh preskrbljeno za dobro zabavo občinstva.

Tramvajji bodo vozili od 2. ure naprej izpred kavarne „Central“.

Kolesarsko društvo „Gorica“ se je začelo v zadnjem času gibati prav živahno, in to gibanje je ne le glede s športnega ampak tudi z družabnega stališča le z veseljem pozdravljati. Društvo hoče proslaviti svojo desetletnico na lep, pomemben način, in vse predpriprave kažejo, da se to tudi izpolni. Dru-

štvo pričakuje, da se vabilu na proslavo desetletnice v prijaznem bližnjem Hilmteichu sredi zelenja v prosti naravi odzove občinstvo v kar največjem številu. Društvo pa to tudi zasluži — zatorej na svidenje jutri v „Hilmteichu“.

Vsi kolesarji, kateri hočejo biti za stražo dirke Selo-Tivoli, in vsi člani jurije so naprošeni, da gotovo točno pridejo v nedeljo 25. t. m. v kavarno „Central“ kjer se jim določi vse potrebno. Odbor.

kolesar dr. „Gorica“.

Pri dirki kolesarskega društva „Gorica“ bodo dirkali samo društveni člani, ne pa kakor še širi govornica, da dirkajo tudi člani tukajšnjega italijanskega kolesarskega društva. — Odbor.

Pevsko in glasbeno društvo — bode imelo tudi letos konecletni izpit učencev glasbene šole, in sicer v dvorani „Trgovskega Doma“ dne 29. t. m. ob 10. uri zjutraj. Opozarja se stariše in vse one, kateri se zanimajo za napredek glasbene šole, da prisostvujejo pri izpitu ter se pripravijo o vspehih te prepotrebne glasbene šole.

Vspored je ta-le: I. (glasovir) a) F. Schubert: Otroška koračnica, Moser Olga in Mozetič Ema; b) O. Köhler: Rondino, Bajec Marica; c) M. Clementi: Rondo, Medved Cirila. — II. (gosli s spremljevanjem glasovirja) a) R. Jokisch: Cantilena, Ozvald; b) R. Hoffmann: Melodie, Kodrič; c) M. Hauptmann: Romance, Pečenko Silvan. — III. (glasovir) a) J. Dussek: Sonatina, Kos Henrika; b) Alban Förster: Pomladanske cvetke, Turk Gabrijela; c) F. Kuhlau: Sonatina (Adegio, allegro scherzando) Benigar Evgenija in Kociančič Marija. — IV. (gosli s spremljev. glasovirja) a) R. Hoffmann: Predavanka št. 1., Tomažič Albin; b) R. Hoffmann: Predavanka št. 2., Volarič Miroslav; c) R. Hoffmann: Predavanka št. 3., Kraševc Vida. — V. (glasovir) a) R. Bachmann: Spomini, Kraševc Milena; b) A. Schrader: Varijacije na lastni tema, Volarič Bogomila. — VI. (gosli s spremljev. glasovirja) a) C. Unglaub: Spominski list, b) R. Jokisch: Menuet, Bratuž; c) O. Köhler: Improptu, d) H. Sitt: Bagatela, Peterelj; e) O. Köhler: Romance, f) R. Kügele: Rondoletto, Neffat Anton. — VII. (glas.) F. Mendelssohn: Hochzeitsmarsch aus „Ein Sommernachtstraum“, Turk Gabrijela in Volarič Bogomila. — VIII. (gosli s spremljev. glas.) F. Schubert: Sonata F dur, Coen Rauol. — Glasovir: Razred g. E. Komela. Gosli: Razred g. J. Michla.

Kako avanzira nemški uradnik. — V sredo smo sporočili, da je imenovan višjim poštnim kontrolorjem znani kontrolor Neumann. To imenovanje je res značilno v marsikaterem oziru. Neumann je trd, zagrizen Nemeec, ki sovraži Slovence, ter se mu v nemški nadutosti ni zdelo vredno tekom dolgega službovanja priučiti se slovensčine. Sicer tudi laški ne zna, le tako za veliko silo. Izvežban je le za službo pri brzobjavnem oddelku. Pričakovati ni bilo nič drugega nego to, da pojde ta nemški človek v pokoj, ker ima že 46 (beri počasi: šestinštirideset) let službe, namreč ušte-

tih vojaških 12 let. Ali kaj se je zgodilo? Tam pred časom je bil ta zagrizenec, kate-rega nikdo ne mara na pošti, katerega se podložni mu uradniki bojijo kakor hudič križa, kandidat celo za mesto višjega npravitelja v Gorici! Ali to bi bilo le predebelo, zato so se tudi Labi upirali. Toda posrečilo se mu je vendar, da je imenovan višjim kontrolorjem. Iz Gorice so premestili pred časom drugega višjega kontrolorja v Trst, da je napravil prostor Neumannu v Gorici! Sicer je erar drugače skop ter ne da uradnikom niti krajcarja remuneracije, pa če delajo ob raznih prilikah, kakor ob praznikih, kot črna živina, v tem slučaju pa se je izvršilo ex offio premeščenje, erar je plačal trimesečno plačo in troške premeščenja, kar znaša za osmi razred več stotakov, in imenovan je ljubljeneec goriški Neumann. Najlepše pa je to: Ker ima mož 46 (beri počasi šestinštirideset) let službe, bi ne mogel avanzirati, marveč po obstoječih določbah bi moral iti v pokoj. Pa kaj se je zgodilo? Neumann je drage volje „odstopil“ tistih 12 vojaških let erarju, (najbrže so mu svetovali, naj tako stori!), tako da bi ne imel še 40 let službe — in imenovan je bil višjim poštnim kontrolorjem za Gorico. Prazno pa je bilo to mesto pri vožni pošti, ali dasi ne pozna nič te službe, je vendar imenovan. Najbrže ostane tudi odslej pri brzobjavu, kjer bo sedel lahko še dolgo vrsto let v uradu po 5—6 uric na dan. Pa bi bil nespameten, že bi šel v penzijo!! — Kaj takega je mogoče le pri nemškem uradniku. Slovence bi bili pogubni v pokoj, Nemeec pa naj ostane! — Nekaj čudnega je to, da sedaj lepo molčijo laški listi o tem imenovanju, ko so vendar pisali, ko je šlo za mesto upravitelja in pozneje, ko se je drugega slov. uradnika premestilo v Trst, tako ostro proti njemu! Kaj je obljubil laškimi poštnim uradnikom, da ga pustijo v miru po listih, ko so ga še pred kratkim mesarili in ko obljajajo v javnosti vsakega slov. uradnika?! To bi bilo zanimivo vedeti! Nekaj slutimo.

Iz sokolskih krogov se nam piše: „V „Edinosti“ z dne 22. t. m. poroča o narodni slavnosti na Vrhovlju nekdo, ki mora biti poseben „prijatelj“ goriškega „Sokola“. Dasi je imel goriški „Sokol“ pretežno večino težavnih priprav, ga poročevalec v vsej notici „plemenito“ ignorira. Dasi mu ni bilo treba omeniti goriškega „Sokola“, je izpustil raje iz poročila sprejem in pozdrav Sokolov — najlepši moment — ker bi bil morda omeniti tu onega, ki se je zahvalil za sprejeto in v kratkih besedah dobro pojasnil pomen slavnosti, starosto — goriškega „Sokola“. Poročilo o telovadbi je pa naravnost — smešno, če ne —? Svobodne!!! vaje, ki so se izvajale ob godbi, ki se po krivem dolgi nepreciznosti, so bile vse drugo, le ne sokolske proste vaje, in jih tudi niso izvajali sokolski Sokoli, ker vedo, kaj sodi občinstvu in kaj ne; prepričani smo, da jih podtikanje takih vaj žali.

Strokovne kritike o telovadbi smo se v

„Socinem“ poročilo izognil, ker je taka o telovadbi na mokrem orodju in mokrih tleh nemogoča. Resnici na ljubo konstatiramo, da so izvajali telovadci solkanskega „Sokola“ vaje s palicami, pa brez godbe, in oni goriškega „Sokola“ pa vaje na bradlji, konju in skoku.

Poročevalcu pa svetujemo, naj v prihodnje izliva svoj žolč na drugačen način, ki ne bo škodil društvom, kakoršno je ravno goriški „Sokol“, ki pri vsaki priliki rad dela in pomaga.

Premeščen je poštar J. Murschetz iz Bovca v Železnike.

Izlet v Stanjel na Krasu priredi dne 2. julija t. l. tržaško pevsko društvo „Kolo“.

Goriški nadškof mons. Jordan je obolel ter leži že par dnij v postelji. Bolezen baje ni baš brez nevarnosti.

Slabo je bilo prišlo v četrtek pri procesiji nekemu učencu na Travniku. Hitro so ga nesli k vodnjaku, kjer so ga motili, da je revček prišel zopet k zavesti. Vzrok je bila velika vročina. Tudi nekemu topničarju pri procesiji je prišlo slabo. Odpeljali so ga v vojašnico na Travniku.

Kmalu bi bila zgorela pri procesiji v četrtek deklica Karmela Resen. Ko je prišla ta deklica s procesijo v bližino trgovine Hedžet & Koritnik, je neka ženska za njo v nepaznosti nagnila prižgano svečo, in hipoma je bil dolgi pajčolan belo oblečene deklice v plamenu. Poškodovana je tudi obleka. K sreči so hitro pomagali drugi ljudje, da se ni zgodila velika nesreča. Ostalo je le pri strahu. Takoj na to so zapovedali ženskam ugastiti sveče.

Ona ženska s svečo je užgala najprvo obleko Jospine Vogričeve, „Marijino hčere“, ki je bila opečena po vratu, obrazu ter so ji bili začeli goreti tudi lasje. Resnova je šla pred Vogričevno. Na njo je zanesel ogenj veter z Vogričeve. Malce je poškodovana tudi Marija Sacher.

K slavnosti na Vrhovlju. — Zadužili smo le na kratko omenili pozdravni govor g. kojščanskega župana. Ker je pa to govor lep in na mestih prav značilen, ga podajemo tu v celoti: „Dragi Sokoli! Častita gospoda! Prinašam vam v imenu tukajšnjega občinstva in tu prisotnih občinskih zastopnikov prisrčno pozdrave ter kličem vam: dobrodošli! Vže vest o Vašem današnjem dohodu v gorenja Brda je nas jako razveselila, toliko bolj ginjeni veselja se nahajamo danes, ko se je ta vest uresničila, ker s tem nam je dana častljiva prilika, da zamoremo vas, dragi Sokoli, v srečnem objemu sprejeti v svojo sredo. Dragi Sokoli! nastopili so resni in burni časi, zlasti pa za obmejne Slovence, v katerih treba narodne zavesti in organizacije; v to svrhu treba pa tudi narodnih buditeljev. Za obuditev in spojitve te narodne akcije ste se vi, dragi Sokoli, danes blagodušno ponudili. — Zgodovina Vaša nam jasno svedoči, in tega ne mora nihče vtajiti, da vi dragi Sokoli ste s svojim trudopolnim delovanjem na narodnem

„Kako? Ali so postali ti ljudje bogati in mogočni?“
 „Torej ne veste njihove povesti?“
 „Ne, povejte mi jo.“
 Caderousse si nekaj trenutkov pomislja.
 „Ne“, pravi „predolga je.“
 „Kakor hočete, prijatelj“, pravi abbé z najbolj ravnodušnim obrazom na svetu; „vaše pomisleke spoštujem. Delate pač kot zelo previden mož, torej ne govoriva o tem. In kaj je bila moja naloga? Gola formalnost. Ta demant torej prodam.“

In s temi besedami vzame iz žepa skatljico ter jo odpre, da se demant vnovič zalesketa pred Caderousseovimi očmi.

„Pridi vendar pogledat, žena!“ pravi Caderousse.

„Demant?“ pravi Carconte, vstane ter pride po stopnicah. „In kaj je s tem demantom?“

„Ali nisi slišala, žena?“ pravi Caderousse. „To je demant, katerega je zapustil dobri mladenič svojemu očetu, svojim trem prijateljem, namreč Fernandu, Danglarsu in meni, pa svoji nevesti Mercedi. Ta demant je vreden petdeset tisoč frankov.“

„Kakšna krasota!“ pravi ona.

„Petina te vsote je torej najina?“ vpraša Caderousse.

„Da, prijatelj“ odvrne Dantes, „in četrtnina onega dela, ki ga je imel dobiti Dantesov oče, kajti menim, da imam pravico, razdeliti ga med vas štiri.“

„In zakaj med štiri?“ prša Carconte.

„Ker so to štirje Edmondovi prijatelji.“

„Izdajice niso prijatelji!“ zamrmra žena.

„Da, da“, pravi Caderousse, „in to sem rekel že jaz. Nagraditi izdajo, morebiti celo zločin, to je oskrunitve, skoro bi rekel sakrilegij.“

„Tako sta hotela“, pravi abbé mirno in vtakne demant zopet v žep. „Dajta mi zdaj naslove Edmondovih prijateljev, da izvršim njegovo poslednjo voljo.“

Velike znojne kaplje zdrknejo po Caderousseovem čelu. Abbé vstane, gre proti vratom, pogleda po svojem konju in se vrne.

Mož in žena se spogledata z nepopisljivim izrazom.

„Demant bi bil samo najin“, pravi Caderousse.

„Misliš?“ odgovori žena.

„Duhovnik naju pač ne vara.“

„Stori, kar hočeš“, pravi žena, „jaz se nočem mešati v to stvar.“

In po teh besedah odide po stopnicah. Mrzlica jo je tresla še vedno, in kljub silni vročini so klopotali njeni zobje vsled mrza. Vrh stopnic obstane še za trenotek.

„Dobro si premišli, Gaspard!“ pravi.

„Moj sklep je gotov“, pravi Caderousse.

Carconte vzdihne in vstopi v svojo sobo. In nato se čujejo njeni koraki, dokler ne pride do svojega naslonjača, v katerega omahne čisto onemogla.

„Kakšen je vaš sklep?“ vpraša abbe.

„Vse vam hočem povedati“, odvrne krčmar.

„Mislim, da je to res najboljšo, kar morete storiti, ne morda, ker sem radoveden in bi rad vedel to, česar mi ne marate povedati, ampak ker mi s tem lahko pomagate, da izvršim poslednjo voljo vašega prijatelja v njegovem smislu.“

„Upam, da se to zgodi“, pravi Caderousse. In lica mu zažarijo upanja in poželjivosti.

„Jaz poslušam“, pravi abbe.

„Čakajte“, odvrne Caderousse, „lahko bi naja prekinil kdo na najbolj zanimivem mestu, in to bi bilo vsekakor neprijetno; sicer tudi ni nikomur treba vedeti, da ste prišli v to krčmo.“

In krčmar odide h hišnim vratom ter jih zapre in zapahne zaradi večje varnosti z nočnim zapahom.

Med temi si izbere abbe prostor, na katerem je sedel lahko čisto komodno in poslušal povest. Bilo je to v kotu, kjer je sedel v senči, dočim je padala na pripovedovalčevo obličje

polna solučna luč. Sedel je s pobešeno glavo in s krčevito sklenjenimi rokami ter bil pripravljen, poslušati z največjo pazljivostjo.

Caderousse sede predenj na pručico.

„Pomni, da nisem jaz vzrok tega“, pravi tresoč se glas Carcontin kakor da je videla skozi strop, kaj se ima zgoditi.“

„Prav, prav“, pravi Caderousse. „Bodi brez skrbi, za vse sem odgovoren jaz.“

In nato prične.

VI.

Dogodki v času Dantesovega jetništva.

„Pred vsem“, pravi Caderousse, „vas moram prositi, go-spod, da mi obljubite jedno.“

„Ka?“ vpraša abbe.

„Da nikdar, in če izrabite mojo povest ali ne, ne izve nihče, da ste stvari, katere bodete slišali danes, izvedeli od mene, kajti ljudje, o katerih mi je govoriti, so bogati in mogočni, in če se me dotaknejo le s koncem svojega prsta, me upognejo kakor travnato bilko.“

„Bodite brez skrbi, prijatelj“, pravi abbe; „duhovnik sem, in skrivnost izpovedi ostane gotovo v mojem srcu. Pomnite, da je najin jedini namen ta, da izvršiva poslednjo voljo svojega prijatelja tako, kakor je primerno. Govorite brez strahu, toda tudi brez sovraštva; povejte mi resnico, čisto resnico. Oseb, o katerih imate govoriti, ne poznam in jih najbrže tudi ne spoznam. Sicer pa nisem Francoz, ampak Italijan; Bogu služim in ne ljudem in niti se hočem v samostan, katerega sem zapustil samo, da uslišim poslednjo prošnjo umirajočega.“

To zagotovilo Caderousse precej pomiri.

„Prav“, pravi, v tem slučaju hočem storiti celo več, kakor ste zahtevali. Pomagati vam hočem, da spoznate prijatelja, katerega je smatral Dantes za odkritosrčnega.“

polji med goriskimi Slovenci dosagli že lepe uspehe in napredek. Sadovi Vašega narodnega delovanja so nam najboljši porok, da polagoma tudi med briske rojake iz Vaših vrst zasije luč narodne prosvete. Zato smo želeli, in bil je skrajni čas, za kar smo vam iz srca hvaležni, da ste tudi v naša mična Brda, ki so velevažna postojanka v narodnem oziru, obrnili slednjič svojo pozornost ter prišli buditi to, kar je spalo „spanje pravičnega“. Današnji praznik bodi torej sokolsko-narodni, ker namen mu je vsejati narodno seme med briske rojake, ter pričati o tem, da je gorisko Sokolstvo postalo velevažen faktor za goriske Slovence. Obmejni Slovenci, pod častljivo zastavo goriskega Sokolstva narodno probujeni in ojačeni, se bodo lahko branili pred nasprotniki, ki stezajo svoje nepasitne pesti po naši zemlji, pa tudi pred nasprotniki, ki stezajo svoje graboželjne prste po naših rodnih dušah. Zatorej vi, dragi Sokoli, razprostrite svoje čiste perutnice nad obmejnimi Slovenci ter ščitite pod istimi naše narodne svetinje; Vaše bistro oko naj bode vedno obrnjeno na ono stran, odkoder sili naš narodni nasprotnik prestopiti svoje meje, Sokola ostrí kljunček pa, ako bi se ta nasprotnik drznil lastiti si naše narodno posest, izkljuij mu oči tako, da oslepljen in osramočen ostane tam, kjer mu edino pritiče. V to Bog pomozí in sreča junaska! Bog živi goriske Sokolstvo!

Iz Benečije. — Lani smo poročali v „Primorcu“, da so vrisli prebivalci v Črnomvrhu v fari Št. Peter v Benečiji v nasprotje z ordinarijatom v Vidmu glede novega pokopališča. Ordinarijat ni dovolil blagosloviti pokopališča. Sedaj nam poročajo od tam, da v Črnomvrhu je svoboda kakor v Ricmanjih. V Ricmanjih je za duhovnika župan, v Črnomvrhu je pa duhovnik, neka poštna ženska, ki ne zna ne čitati ne pisati, ki pa vodi mrtve na pokopališče. 19 pogrebov je že vodila na neblagoslovljeno pokopališče. Z rožnim vencem v roki vodi pogrebe. Vsi počivajo v miru, nobeden še ni prišel nazaj, čeprav ni zemlja blagoslovljena!...

Izlet Srbov na Slovensko. — Srbi iz kraljevine napravijo velik izlet na Slovensko. Obiščejo tudi postojnsko jamo. — Misel tega izleta je sprožil naš goriski rojak podpolkovnik J. Vukasovič-Štibilj.

Zblaznel je 49 letni natak Fr. Hvala iz Lokavca. Našli so ga v Adamovem kostumu v Kornu pod novim mostom. Redarji so ga oddali magistratu, kjer so odločili, naj se ga takoj odda k usmiljenim bratom. To se je zgodilo, ali tam niso našli niti jednega prostora več v oddelku za blazne.

Toča je padala včeraj popoldne od Ločnika po Moši, Gradišču, Majnici, Vilanovi, Fari, Krminu in delu Brd tako močno, da je napravila velikansko škodo.

Južna železnica je izdala sedaj cirkular na vse čuvaje in železniške delavce, v katerem jih pozivlja, da svojih prošenj in pritožb ne smejo več oddajati v sekcijah in ravnateljstvu

natmenó, temveč le službenim potom. Ta prepoved je za omenjene železniške uslužbence težek udarec. Ako so svoje pismene prošnje in pritožbe oddajali službenim potom, ni bilo od nikoder rešitve; ako so povpraševali po dolgem času po rešitvi, ni noben predstojnik o tem nič vedel. Zato so se podajali uslužbenci v počitku in prostih dnevih in vloževali ustmeno prošnje, oziroma pritožbe. Sedaj se jim je pa to prepovedalo, železničarjem se je tako vzela prostost do svojih pravic in zadoščenj. S tem kaže južna železnica, kako notranjo organizacijo razvija v svojem prometu.

Hlev je zgorel v Št. Andrežu dne 21. t. m. ob 4. uri pop. Matiji Zavavlavu. Štiriletni otrok se je igral z žveplenkami ter zažgal. Živino so rešili. Hlev je zavarovan.

Gobe. — Na goriski trg so pripeljali včeraj prve letošnje gobe, kakih 50 kil.

Magla smrt. — Ko je nesla Marija Pahor iz Opatjegasela domu nekaj sena, jo je med potjo zadela kap, padla je na tla ter ostala mrtva.

Štrajki. — Podkovači in kolarji še vedno štrajkajo. Izmed 40 jih je odšlo 30 iskat dela drugam. Niti enega konja se ne more podkovati v Gorici, jih morajo peljati v okolico.

Štiri prvaška društva skupno t. j. „Slovenska Čitalnica“, „Ženska podr. sv. Cirila in Metoda“, „Sokol“ in „Sadjarsko in vinarsko društvo“ priredé zadnje nedeljo julija t. l. v Prvačini veliko narodno veselico. Zanimiv program prihodnjic. Vsa bratska društva se prosí, naj istega dne ne prirejajo veselíc. Odbori omenjenih društev.

Trg svilodov so otvorili danes, in sicer na trgu sv. Antona. Otvori se vsaki dan ob 5. zjutraj. Kupčija pa začne ob 7. zjutraj.

Odpri lekarne. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gliubich.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 25. jun. do 2. julija bo ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Gliubich.

Oddetek veteranov v Kamnjah na Vipavskem priredi javno „tombolo“ dne 29. t. m. pri „Rebku“ od 6. ure do 7. pop. z 12 dobitki, in sicer: 1. činkvina: Volneno blago za moško obleko, 2. činkvina: Volneno blago za žensko obleko, 3. činkvina: Peča platna, 4. činkvina: Stroj za žveplanje trt, 5. činkvina: Trtna škropilnica, 6. činkvina: Krasna ura budilka, 7. činkvina: Lepa svetilnica za strop, 8. činkvina: Gnjat, 9. činkvina: 10 butilk izvrstnega vina, 10. činkvina: Pisalna miza, 1. tombola: Elegantna kompletna namizna oprava za 12 oseb, 2. tombola: Železno oralo najnovejšega sistema. Pred tombolo in po tomboli ples.

Ako bo vreme ugodno, se spide mnogobrojnega ljudstva iz Trsta in Gorice, koje je obljubilo svoje udeležbe.

Bratno in pevsko društvo „Kras“ v Opatjemselu priredi v četrtek 29. t. m. veselico s petjem, igro in plesom. Svirai bo vojaški orkester 47. pešpolka,

Sokol v Brdih? — Na Vrhovlju je nastopilo s telovadbo pod vodstvom g. Černeta tudi nekaj mladeničev iz kojščanske županije, kr kaže, da se je začelo zanimanje za telovadbo tudi v Brdih. Prav bi bilo, da se osnuje „Kojščanski Sokol“. Začetek je tu. Na delo!

Dekliški dom. — Učenke vsake starosti se vzamejo prihodnje šolsko leto na stanovanje. Strogo nadzorstvo in fina vzgoja se zagotavlja. Priložnost za učenje modernih jezikov, vsakovrstnih ročnih del in godbe v hiši. Poudbe sprejema gospa Marija Draschler roj. pl. Gariboldi, v Gorici, Via Trigemina št. 7. I. nadstr.

Vsaki dan pijte z vinom ali z mlekom, korenjakom, rogaški „Tempelvrelec“ in boste imeli zraven prijetne in hladilne pijače to prednost, da si pridobite tek in lahko prebavljanje.

Vojna med Rusi in Japonci.

Vojne operacije v Mandžuriji.
„Tempsu“ se poroča iz Petrograda: Poročila iz Mandžurije so povzročila v Petrogradu veliko vznemirjenje. Pokopane so vse nade, da bi se v kratkem sklenil mir. Sedanje operacije v Mandžuriji so tako obsežne, kakor še nikdar doslej, raztegnje se na fronto okoli 500 vrst. Vsiljuje se vprašanje, da-li je bil naval na divizijo generala Mištenka samo izpad, ali pa je maršal Ojama že res na zapadu popolnoma obkolil rusko armado. Iz New Jorka pa se poroča: Kakor se čuje, se Linevičeva armada umiče proti Harbinu.

Med ujetimi ruskimi častniki.
Kakor se poroča iz Londona, je nastal v taboru, kjer so zaprti ruski častniki, ki so bili ujeti v bitki pri Tsušimi, konflikt. Admirala Nebogatova in druge oficirje, ki so se vdali Japoncem, ne da bi bili ranjeni, so bojkotirali vsi ostali ruski častniki. Nikdo jih ni pozdravil in nikdo ni hotel z njimi govoriti. Japonci so napravili konec tem neprijetnim razmeram s tem, da so admirala Nebogatova in njegove častnike popolnoma ločili od ostalih ruskih ujetnikov. Iz Petrograda pa se poroča o aferi admirala Nebogatova: Čudno postopanje admirala Nebogatova je pojasneno. Ako se vrne domov, bo brez dvoma ustreljen z vsemi onimi častniki, ki so se zajedno z njim vdali!

Rusija naročuje patrone.
Ruska vlada je naročila, kakor se poroča iz Špandava, pri nemški tovarni orožja L. Löwe & drug 200 milijonov patron, ki se ji morajo izročiti do 1. avgusta 1905. Iz tega se sklepa, da Rusija nima namena, da bi že sedaj sklenila mir.

V Harbinu
imajo Rusi 51.000 mož s 300 topovi. Forti z nasipi in rovi so postavljeni na raznih točkah v presledkih 20—70 milj. Napada se bojijo baje od južne ali pa zapadne strani. Vsak dan gre en vlak iz Petrograda v Harbin. Tudi v Vladivostok odpošiljajo vsak dan en vlak.

Nova mobilizacija.
Včeraj je pričela v moskovskem vojaškem okrožju mobilizacija. Mestni glavar je pozval prebivalstvo, naj se vede popolnoma mirno.

Premirje?
Toliko se je čulo zadnje dni o premirju v Mandžuriji, ali sedaj poročajo iz Petrograda, da je končno sklenjeno, da ne pride do nika-kega premirja. Ako bi zmagali v bližnji bitki Rusi, bi zamogli sprejeti japonske predloge o miru, ako pa zadene Ruse nov poraz, potem pa je gotovo le to, da se bo nadaljevala vojna do skrajnosti.

Novo vojne ladje za Rusijo.
Milanski „Corriere della Sera“ poroča, da gradijo v ladjedelnici Orlando v Livornu za Rusijo dve oklopnjači enakega tipa, katerih stroji bodo imeli po 23.000 konjskih moči.

Prodiranje Japoncev v severni Koreji.
Iz Londona poročajo, da je prodiranje japonskega generala Harsegarve, ki se je koncem aprila izkrcal v Genzanu, znatno napredovalo. Pričakovati je vsaki trenotek poročila, da je prišlo do resnih bojov ob reki Tunen.

Lampijone, kr žnike, prtiče iz papirja
prodaja po ugodnih cenah
knjigarna A. Gabršček.

Razgled po svetu.

Zadnje vesti. — Ellenbogen je interpeliral v zbornici radi odpušcanja delavcev iz arzenala v Pulju. O dogedkih v Domžalah je odgovoril minister za notr. posle tako, da so bili izzivalci Slovenci ter da ni bil ranjen nihče! — Linevič se umika pred japonskimi četami. Med Kirinom in Šantungom je glavna brambena črta. — V Lodzu v Rusiji so nastali veliki novi nemiri. V Markom so ustrelili na javni ulici kat. škofa Wagnerja.

Poslanska zbornica. — Ministerski predsednik baron Gautsch je apeliral v seji 21. t. m. na zbornico, naj skoro reši proračun. Kar se tiče odnosov z Ogrsko, stoji avstrijska vlada na podlagi pogodbe iz leta 1867, ter stori od svoje strani vse, da se izvedejo pogodbe, sklenjene pod prejšnjimi vladami. Toda vlada bo znala v odločilnih trenutkih, če treba, tudi varovati avstrijske interese. (Zivahna pohvala.) Minister je na to prešel na notranje-politična vprašanja ter naglasil, da se bo o vprašanju glede slovaških vzporednic v Šleziji bavil šlezjski deželni šolski svet, ki je v prvi vrsti v to poklican, in da hoče rešiti to vprašanje na način, da zadovolji vse stranke. Z ozirom na češko vprašanje se je ministerski predsednik zahvalil vsem faktorjem, ki so pripomogli, da je češki deželni zbor v zadnjem zasedanju deloval. Minister je za prihodnje jesensko zasedanje napovedal več predlogov, ki naj bi obe narodnosti približali in ugodno delovali na njihovo razmerje. Tudi kar se tiče uradnikov, hoče vlada ugoditi že-

„Pričniva z njegovim očetom, če vam je prav,“ pravi abbé. „Edmond je govoril z menoj mnogokrat o starcu, ki ga je ljubil razizmerno.“

„Povest je žalostna,“ odvrne Caderousse, majaje z rameni. „Začetek najbrže poznate?“

„Da,“ pravi abbé, „Edmond mi je povedal vse, kar se je zgodilo do onega hipa, ko so prišli ponj v majhno marseillesko krčmo in so ga odvedli v zapor.“

„O moj Bog, da. Vse še vidim pred seboj, kekor bi bilo to danes.“

„Ali ni bilo to baš ob njegovi zaročni gostiji?“

„Da, in gostija, ki se je pričela tako veselo, se je končala tako žalostno. Vstopil je policijski komisar s štirimi obo-roženimi možmi, in odvedli so Dantesa v zapor.“

„Tako daleč mi je povest znana, gospod,“ pravi duhovnik. „Izza tega dogodka je bilo Dantesu samemu neznan vse, kar se ni tikalo izključno njegove osebe, kajti izmed peterih oseb, katere sem vam imenoval, ni videl nobene več, in tudi izvedeti ni mogel o njih čisto ničesar.“

„Ko so Dantesa odvedli, je hitel gospod Morrel poizvedovat, kaj je z njim; toda vesti, ki nam jih je donesel, so bile zelo žalostne. Starec se je vrnil domov, slekel in spravil svojo svatovsko obleko, hodil cel dan po sobi gorindol in ni legel v posteljo niti zvečer, kajti slišal sem ga vso noč, da je hodil po sobi. Jaz sam — to moram povedati — tudi nisem mogel spati. Bolečina tega ubogega moža mi je vzbujala toliko so-čutja in vsak njegov korak je bil mojemu srcu tako težak, kakor da je stopil na moj prsi.“

„Drugo jutro je prišla v Marseille Mercedes, da bi prošila gospoda Villeforta pokroviteljstva; opravila ni ničesar. Za-jedno je šla obiskat tudi ubogega starca; vide, kako ves pobit molči in da izza žalostnega dogodka ni nič spal in ničesar jedel, ga je hotela vzeti s seboj, da bi mu lažje stregla; toda prošila ga je zastoj. Ne,“ je rekel, „svojega stanovanja ne zapustim, kajti moj ubogi sin me ljubi nad vse, in ko se vrne iz

ječe, pride najprej k meni. Kaj poreče potem, če ne bodem pripravljen za njegov vsprejem?“

„To sem slišal na stopnicah. Zelo sem želel, da bi se posrečilo Mercedesi, spraviti ga s seboj, kajti neprestana hoja nad glavo mi ni dala miru.“

„Toda ali niste šli sami tolažiti ubogega starca?“ vpraša duhovnik.

„O, gospod,“ pravi Caderousse, „človeka, ki noče tolažbe, ni mogoče potolažiti; in on je ni hotel. Sicer pa ne vem zakaj, a zdelo se mi je, da me ne vidi rad. Neko noč, ko sem ga slišal glasno ihteti, se pa nisem mogel več premagovati; šel sem k njemu; toda ko sem prišel do vrat, ni več ihtel, ampak molil. Gospod abbé, nemogoče mi je naslikati z besedami njegovo ponižno zgovornost in njegove iskrene prošnje. To je bilo več kakor pobožnost, več kakor bolest. In dasi se ne kažem svetega in ne ljubim jezuitov, sem si rekel tedaj: „Hvala Bogu, da sem sam in nimam otrok, kajti če bi bil oče in bi čutil tako bol kakor ta ubogi starec, ne da bi našel v svojem srcu besede, katere govori k Bogu on, bi šel naravnost k morju in bi planil v valove, da bi mi ne bilo treba trpeti še naprej takih bolečin.“

„Ubogi oče!“ vzdihne duhovnik.

„Vsak dan je postal bolj molčeč in se vedno bolj odtu-jeval ljudem. Gospod Morrel in Mercedes sta večkrat prihajala k njemu, a njegova vrata so bila vedno zaprta, in odpiral ni, dasi je bil doma. Nekoga dne, ko je spustil Mercedeso proti svoji navadi k sebi in ga je uboga deklica, ki je sama skoro obupa-pala, poskušala tolažiti, je rekel: „Verjemi mi, dete moje, on je mrtve in naju pričakuje na onem svetu. Zato je nespametno, da bi midva pričakovala njega, in zelo se čutim srečnega, kajti starejši sem in ga imam torej videti prvi.“

„Če je človek še tako dober, preneha sčasom obiskovati ljudi, pri katerih postane žalosten. Tudi ubogi Dantes je ostal polagoma sam. Le včasih sem videl, da so prihajali k njemu tuji ljudje, ki so se vračali s slabo skritimi zavoji. Šele po-

zneje sem izvedel, da je prodal na ta način vse svoje stvari, da je mogel živeti. Končno ubogi mož ni imel ničesar več. Ker je bil dolžan najemnine že za tri obroke, so mu pretli, da ga vržejo na cesto. Prosil je še za osem dnuj odloka, kar so mu dovolili. To sem izvedel od hišnega lastnika, ki je prihajal od njega in se oglasil pri meni.“

„Tekom prvih treh dnuj je hodil nad menoj kakor navadno. Četrty dan nisem čul ničesar več. Šel sem k njemu, a vrata so bila zaprta. Ko sem pogledal skozi ključavnico, se mi je zdel tako bolan in obupan, da sem obvestil gospoda Morrela in šel po Mercedeso. Oba sta se podvzivala in prišla takoj. Gos-pod Morrel je prignal s seboj zdravnika. Ta je spoznal pri starcu črevesno vnetje in zapovedoval dieto. Bil sem prisoten, gospod, in nikdar ne pozabim, kako se je nasmehnil starec pri tem predpisu.“

„Od zdaj naprej so ni več zapiral. Imel je vzrok, da ni jedel ničesar, kajti zdravnik mu je predpisal dieto.“

Abbé bolestno vzdihne.

„Ta povest vam vzbuja sočutje, kaj ne, gospod?“ pravi Caderousse.

„Da,“ odvrne abbé, „zelo je ganljiva.“

„Mercedes ga je našla vsakokrat, kadar ga je prišla obiskat, bolj upalega in je vstrajala pri svoji zahtevi, da ga spravi na svoj dom. Tudi gospod Morrel je bil tega mnenja in je hotel preskrbeti vse, kar je bilo potrebno za selitev. Toda starec je bil tako hud, da sta se ga končno pričela bati. Mercedes je ostala pri njegovi postelji, gospod Morrel pa je odšel in pokazal Katalonki s prsiom na možnjo, ki jo je položil na peč. Toda sklicuje se na zdravnika predpis, bolnik ni hotel vživati hrane, ki mu jo je ponujala. Živel je še deset dnuj v postu in obupu ter končno umrl, preklinjaje vse one, ki so zakrivilji njegovo nesrečo, z besedami, katere je govoril Mercedes: „Če še kdaj vidiš mojega Edmonda, mu reci, da ga umirajoč blagoslavljam.“

(Dalje pride.)

ljam obeh narodnosti. Urejenje jezikovnega vprašanja je možno le potom zakonodaje. Vlada predloži v ugodnih trenutkih za Češko in Moravsko zakonske načrte, ki temelje na tem, da sta oba deželna jezika ravnopravna ter da se tudi dovoli, da se sme rabiti češki jezik v notranji službi v čeških okrajih. Predsedni na vseučiliščno vprašanje, je ministerski predsednik naglašal potrebo, da je treba visoke šole preustrojiti na moderen način, radi česar bo vlada zahtevala od zbornice kredit 25 milijonov kron. Kar se tiče moravskega vseučilišnega vprašanja, je vlada sklenila, da pride pred zbornico z zakonsko predlogo, da se na Moravskem ustanovita dve vseučilišči. Ako v tem pogledu ne pride do sporazuma med obema strankama, tedaj vlada sama stavi tozadevne predloge; take visoke šole se namreč ne smejo smatrati za narodnostno bojno sredstvo. (Živalno odobravanje.) Ministerski predsednik je zaključil svoj govor z izjavo ob nastopu svoje službe, da bo vlada v vseh političnih stvareh pravično postopala. Zbornica mora od vlade zahtevati, da tako dela, kakor govori. (Dolgotrajna pohvala. Ministru-predsedniku so čestitali.)

Po dolgem debatiranju so oddali včeraj rač. previzorij prorač. odseku.

Novo ministerstvo na Ogrskem. — Na Ogrskem je prišlo prisiljeno končno do novega ministerstva. To ministerstvo je bilo v zbornici tako sprejeto, kakor je bilo napovedano naprej.

Predno je pričela seja 21. t. m., je bila zbornica in galerija gosto napolnjena. — V dvorani je vladala velika razburjenost. Ko je prišel Košut v zbornico, ga je levica vsprejela z burnimi eljen-klici. Predsednik Justki je otvoril sejo ob 10. in pol uri. Po prečitanih raznih spisih so prišli v dvorano novi ministri pod vodstvom barona Fejervaryja ter so bili od leve vsprejeti z zasmehom in žvižganjem. Predsednik je zvonil ter je prosil poslance, naj bodo mirni. Baron Fejervary je izročil kraljev reskript ter je prosil, naj bi se ga prečitalo. Na to je pričel govoriti ministerski predsednik baron Fejervary ter je izrazil nado, da ostane na svojem mestu le malo časa. On smatra za svojo dolžnost, da se s strankami sporazume in pogodi, da bo možno sestaviti vlado iz večine, katere program bo zamogla vsprejeti krona in koalicija. Ministerski predsednik je omenil neugodni gospodarski položaj, ki ga je povzročilo ex-lex stanje ter je podal vrsto predlogov, tako desetmesečni proračunski provizorij, rekrutni kontingent za tekoče leto, del lanskih investicij, ki spadajo na leto 1905. Baron Fejervary je na to prosil, naj se izvoli kvotna deputacija ter naj predsednik s temi predlogami potrebno ukrepa. Ministerski predsednik baron Fejervary je končno prosil, naj se prečita drugi kraljev reskript. (Velik nemir.) Predsednik ni hotel prečitati, dokler ni prvi reskript rešen. Baron Fejervary se je skliceval na stoletno tradicijo, da je treba kralja poslušati, ako hoče govoriti državnemu zboru. Končno se je o vprašanju glasovalo. Večina je glasovala proti čitanju. Fejervary je izjavil, da zapusti vlada svoje mesto, ker je večina storila omenjeni sklep, ki je v nasprotju s tradicijami več stoletij. Na to so člani ministerstva zapustili dvorano. Po kratki debati je bila vsprejeta nezaupnica, ki jo je predlagal Košut. Na to je bil odpečaten drugi kraljev reskript, ki določa, da se državni zbor odgodi do 15. septembra. Posl. Banffy je v imenu koalicije podal sklepní predlog, naj zbornica vzame na znanje kraljev reskript, vendar naj izjavi, da je odgodjenje protizakonito. — Nadalje izjavlja, da prepoveduje, da se izroči ogrski del h kvoti, in od županstev se pričakuje, da ne bodo pomagali pobirati davkov, ki jih ni zbornica sklenila, tako tudi da ne bodo sodelovali na novačenju rekrutov. Po kratki debati je bil sklepní predlog Banffyjev soglasno vsprejet v neavzočnosti liberalne stranke. Na to je bila seja ob eljen-klicih na predsednika zaključena.

V laški poslanski zbornici so po dolgih debatah sprejeli zakonski načrt glede povišanja stroškov za vojno mornarico.

Sprememba garnizij. — Dunajska „Zeit“ poroča, da se na jesen izvrši izredna sprememba garnizij. Ta sprememba bi se bila imela izvršiti še le na spomlad.

Papež hoče iz Vatikana. — Rimski list „Italia“ piše, da je papež sklenil, da pojde za nekoliko tednov v Castel Gandolfo ob albanskem jezeru. To se zgodi baje prihodnji mesec, in sicer so zdravniki svetovali papežu, naj radi zdravja spremeni zrak.

Gostilničarjev račun za porzijskega šaha. — Lvovski „Wiek Nowiny“ priporočuje, da je

perzijski šah za časa svojega bivanja na Dunaju stanoval s svojim spremstvom v hotelu „George“, kjer je imel 46 sob ter še raznih postranskih prostorov. Gostilničar muje predložil račun v znesku 48.000 kron. Šahovemu blagajniku se je pa ta račun zdel previsok in vsled tega se je pritožil pri gostilničarju. Konečno sta se pogodila za 44.000 K.

Spor med Švedsko in Norveško se poravnava najbrže tako, da pride na norveški prestol kak švedski princ. Morda tudi Norveška poruši svoje obmejne utrbe ter se sklene med obema državama pogodba za medsebojno obrambo.

Ženske brez imen. — Ženske v Koreji nimajo svojih imen. Samo one iz največjega plemstva, pevke (kangf imenovane) in prostitutke (šogi imenovane) imajo svoja imena.

Dekleta kličejo stariši in sorodniki s številkami. Omožene ženske se kliče po priimkih, kakoršne so imele doma. V Koreji ni treba naznanjati pri rojstvu „veselega dogodka“. — Ljudsko štetje daje umevno le netočne podatke.

Paroplovba v Dalmaciji in znani Hribarjev načrt. Vlada je odbila projekt Lloyda in dalmatinskih parobrodnikov glede ureditve obalne paroplovbe iz Trsta po Dalmaciji, ter se je odločila, da bo dajala odslej subvencijo samo kakemu močnemu novemu parobrodniemu društvu. Že so se začele mešati v to zadevo „Banca Popolare Triestina“, dunajski „Kredit“, „Niederösterreichische Escompte - Gesellschaft“. Upati je vsaj sedaj, da se potrdi Dalmacija po svojih zastopnikih, občinah in drugih faktorjih, da se oživotvori znani Hribarjev načrt, ki je jedini, ki more res pomagati Dalmaciji.

Občutljiva kazen nekega župnika. — Mlinar Alojzij Ripka iz okolice Kromeržja je tožil tamkajšnjega župnika radi razžaljenja časti. Župnik je sovražil mlinarja ter ga je nekoč celo obdolžil požiga. Sedaj ga je hotel očiti javnemu zasmehu. Pisal je nekemu listu, da je bil Ripka imenovan častnim občanom v domači občini. Podpisal je pod notico ime nadučitelja. Notica je res izšla v listu — ali Ripka seveda ni bil res imenovan častnim občanom. Ko se je dokazalo, da je pisal omejneno notico župnik, je vložil Ripka tožbo. Sodnija je obsodila župnika, ki se piše Fr. Stadler ter je bil radi žaljenja časti že štirikrat kaznovan, na denarno globo 900 K, če jih ne plača, pa na 3 mesece zapora. Sodnija je povdarjala, da je župnik svoj poklic, ki mu nalaga dolžnost sejati mir med občane ne le na prižnici, marveč tudi s svojim nastopanjem, zanemarl na najgrši način.

Proti vlečkam. — Ljubljanski občinski svet je sprejel predlog obč. svetnika Šubica, da se prepove na javnih šetališčih damam nositi vlečke.

Vprašanje glede uvedanja novega koledarja na Ruskem. — „Petrogr. Vedomosti“ javljajo, da se je po inicijativi ministerstva za finance pričelo razpravljati vprašanje, da bi se na Ruskem uvedel gregorjanski koledar. Sedar proučava to vprašanje sv. Sinod.

Proti modercu. — Pred časom smo naznanili, da je prepovedal bolgarski naučni minister Šišmanov dekletom, ki pohajajo šole, nositi moderc. Sedaj je izdal tako prepoved tudi rumunski minister; katera se pregreši proti tej prepovedi, bo najprvo opominjana, potem kaznovana, in če bi še to ne izdalo ničesar, izključijo neposlušno učenko iz vseh šol v Rumuniji.

Monopol tobaka v Črnogori. — Monopol tobaka, ki je bil doslej laški, bo odslej črnogorski. Laški delničarji ostanejo v društvu le z jednim delom prvotne uložene glavnice. Laške uradnike zamenjajo s Črnogorci.

Oglas.

Razpisuje se služba občinskega tajnika

v Volčah vsled starešinstvenega sklepa z dne 12. junija 1905. Letna plača je 540 K. Prosilci, zmožni za to službo se lahko oglašijo pri županstvu v Volčah do konec tega meseca ozir. julija 1905.

Županstvo v Volčah,
dne 19. junija 1905.

Majnik, župan.

Štev. 236
O. š. sv.

Razpis

učiteljskih mest v okraju Sežanskem.

V sežanskem šolskem okraju razpisujem ta-le učiteljska mesta:

1. mesto učitelja-voditelja na jednorazrednicah v Kazljah, Kobljeglavi, Mavhinjah, Šempolaju in na Vojsčici;
2. učiteljsko mesto na petrazrednicah v Komnu in Sežani in na trirazrednicah v Gorjanskem in v Lokvi.

Službeni prejemki so določeni v zakonu od 21. decembra 1901. l. dež. zak. in ukaz št. 44.

Pravilno opremljene prošnje naj se predložijo podpisnemu v dobi šestih tednov po oglasu tega razpisa v uradnem časopisu „Osservatore Triestino“.

C. kr. okrajni šolski svet Sežana,
13. junija 1905.

Predsednik:
Rebek I. r.

Učiteljica

išče službe kot vzgojiteljica v privatni hiši ali družabnica.

Zmožna je treh jezikov.
Ponudbe na opravništvo „Soče“.

Anton Potatzky v Gorici

Na sredi Račtelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, proje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Gorica — Gorica
Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičkim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Og s ka

cvetlična paprika z Segedin. l. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstno vrste. Lastni pridelok kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franco. Nadalje posebnosti: Slatina, ogrski salami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovratnih doželnih pridelkov
Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

Karol Angeli

krojač in trgovec v Kanalu
potrebuje

dva krojaška pomočnika.

Sprejmeta se takoj, delo stalno.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

ulica Veturini št. 3.

Fran Melinek,

krojač in zidarski mojster na Vrhovljah št. 30
„Na Planini“ izvršuje vsakovrstna

zidarska in stavbarska dela,

katere izvršuje natančno in točno po vsakem obrisu.

Nadalje priporoča svojo gostilno, kjer toči pristna domača bela in črna vina.

Ima tudi prenočišča za potnike.

Postrežba točna, cene zmerne.

Samoljalni
mandolinski
orkestrion

najnovejše, najdovršenejše
konstrukcije.
Za koncertno in plesno
godbo, za restavratere,
koncertne in plesne
dvorane.

Čudovito ceno.
Odlična lepota glasov, moderna izvršitev polnim jamstvom.

Pošiljam na najmanjše obroke brez poviška cene. — Prospekti gratis in franko.

S Zangl na Dunaju,
IV., Favoritenplatz 2.

Edini zastopnik in tvorniška zaloga firme
Kuhl & Klatt v Berlinu.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwannen-Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Lekarnarja A. THIERRY-jev
BALZAM pristen le z varstveno znamko zelena nuna.

Najstareje ljudsko sredstvo proti prsim in pljučnim boleznim, kašlju, riganju, želodčnemu krču, slabemu teku, kislosti, zgneti, zaprtju, napihovanju, influenci, ranam, zobobolu itd. Franko na vsako pošto z zabojem vrod: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic 5 K, 60 malih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K.

Jedno pristno Centifolijno mazilo.

(Mazilo iz cvetlic tavkentoz.)
Najmočnejše čistilno mazilo sedanosti. Učinkuje gotovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stane s spruznajo in postojno vred: 2 lončka K 3.50. Pri tno jedino iz lekarni pri angolju varuhu A. THIERRY-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini kamor naj se na-lavljajo naročila. Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestna, prišaje brošurica s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je pridjana zastoj balzamu, ali se isto dopolnje posebej na zahtevo.

Kričavost malih otrok.

Vpije malih otrok — to bode priznal celo naj-
večji prijatelj otrok — je pač godba, ki ni vsakemu
po goditi; saj pa ima tak miadi zemljan večkrat tako
krepak in vztrajen glas, da spravi s tem glasom svojo
okolico do nemalega razburjenja. Seveda ne more mali

dojenček nič za to, če se vsled tega ne omili sosedom;
saj nima se nikakega drugega sredstva, da bi potolžil
svojo bol, da bi svojim oskrbnikom na milejši način
pojasnil nastalo bolestinu nepravilno v svojem organizmu.
Sosebno debeli dojenčki, ki mnogo trpe na zaprtju,
vpijejo včasih po celo uro, in če se išče vzrok, se
avidi, da so taki otroci dobili preveč kravjega mleka,
ki se v želodcu sprime v debele kepe in ki vsi del vre-

nja v črevesu provzročita napetost in zbog tega je otrok
vznemirjen ter kriči. Da se ta nedostatek odpravi, je
najbolje, da se primeša kravjemu mleku Kufekejeva
otroška moka — zavrela na vodi — ker se mleko v
otrokovem želodcu razpusti v fine kosme, se lažje pre-
bavi in vrenje se vrši tako lahkotno, da napetost pre-
mine, otroci postajajo mirni in se vrši čiščenje rdnje.
To je samo ena od mnogih dobrih učinkov Kufeke-

jeve moke za otroke, ki je mnogo let že povsod kot
jako izborna otroška hrana znana ter jo ugledno zdrav-
ništvo priporoča in predpisuje. Vsled svojih dragocenih
lastnosti je res pravi nadomestek za materino mleko in
pospešuje sosebno vsled svojih mineralnih in beljakovih
snovi kar najugodnejše razvoj kosti in mišičevja.

Posestvo se takoj proda

za polovico vrednosti.

Obstoji iz hiše, hleva, več njiv, pašnika, vinograda in tudi
gozda blizu nove železniške postaje Ročinja (Primorsko). Kup-
nina vse skupaj 1000 gld.; po dogovoru se lahko tudi nekaj
dolžno ostane.

Ponudbe sprejema: Anton Renko, trgovec Celovec,
Koroško.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

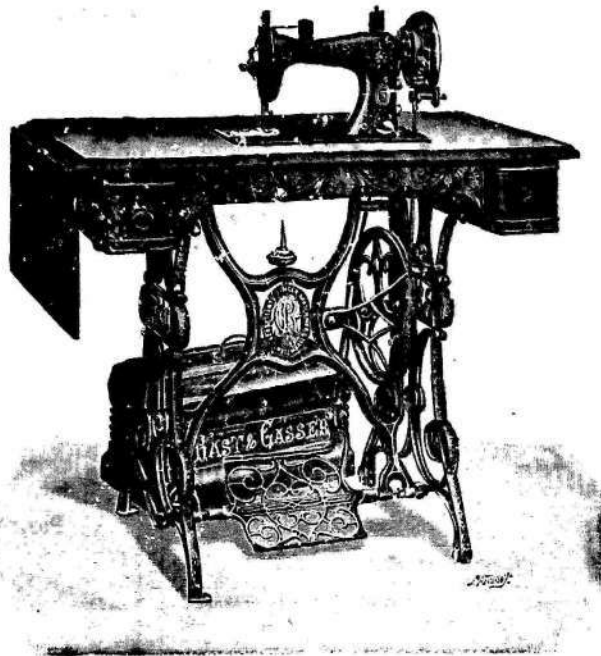
raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

Anton Ivanov Pečenko — Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih
in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po
železnici na vse kraje avstro-ogerske
monarhije v sodih od 56 l naprej. Na
zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Auerejevih dedičev v Ljub-
ljani in plzenskega piva „Pravaroj“
iz sloveče ceske „Mlešćansko piv-
varne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja
le na dobelo od 100 kg naprej.

Gene zmerne. Postrežba poštna in točna.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in
na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K =
113 382. — Hranilne vloge 1,554.989 13. — Posojila 1,570 810 39
— Vrednost hiš 110.675 — (v resnici so vredne več). — Reservni
zalog 75.101 61.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva

vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Spljetu. Zastopstvo v Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Hočete dolgo živeti

ne se radovati svejega zdravja! Da pa to dosežete, morate skrbeti za zdrav želodec in za urejeno prebavo
Vsakemu, kdor si jo pokvaril ali pa prehladil želodec z neprebavljivimi, prevročimi ali premrzlimi jedili
pomaga gotovo

Germanova življenska esenca,

katera se da uspešno uporabljati pri: pomanjkanju teka, oslabelem želodcu, napenjanju kolcanu, zgagi,
slabostih, glavobolu, omotici, krčih, zaprtosti in zapečenosti, hemoroidah (zlata žila). Po preobitih
obedih, posebno po mastnih in težko prebavljivih jedilih, odstrani omenjena esenca pritisk in h lačin, po-
spešuje tek, v led česar pripomore v veliki meri k vzdrževanju in hranitvi telesa. S tem da izloča vse po-
kvarj ne sokove iz telesa, čisti tudi našo kri in ima med vsemi enakimi sredstvi prednost radi svoje abso-
lutne neškodljivosti tudi po dolgoletni uporabi, ker je pripravljena iz najfinejših in najboljših rastlinskih
sokov, ker ima prijeten grenkoaromatičen okus tako, da jo rade zauživajo celo občutljive osebe ženske in otroci.

Germanova življenska esenca naj bi ne manjkala kot pravo ljudsko in domače sredstvo v nobeni
hiši, ker nas obva uje večkrat re-nih boleznih tam, kjer nimamo koj pri rokah zdravniške pomoči. Pri kupo-
vanju zahtevaj vedno „Germanovo življensko esenco“ iz lekarne „Pri črnem orlu“, v Belovaru, ker
je še polno sredstev z eno kim imenu to da kakor ne z isto. Kot znamenje pristnosti: vsi
vsaka steklenica zavita v zelenem kartonu polno ime firme: lekarne „Pri črnem orlu“ K. orman
v Belovaru (Hrvaško), kamor naj se pošiljajo tudi vsa poštna naročila. Cena steklenice je K 1.4, po pošti
se pošiljajo najmanj tri steklenice. Zaitek stane 40 vinarjev pri poštnem povzetju, pa tudi če se naprej
pošje dotično svoto. Naslovi bodijo to o pisani. Poja nila na vrašanja, pospeski in navodila k uporabi zastoj.

Germanovo življensko esenco priporočam kar najboljeje trpečemu človeku, ker sem se prepričal na
sebi in tudi na mnogih mojih faranov, ka'erim sem iste priporočil, o najboljšem njenem uspehu

Edmund Medeotli, župnik v Troj lvi (Hrvaško).

Poročam Vam, da sem poskušaval z različnimi sredstvi, toda nobeno ni imelo istega pila name kot
Germanova življenska esenca. Andreas Žižek, Sv. Ana

Prosimo zopet za osem steklenic življenske esence, katero hočem priporočiti vsem onim, ki bolehaljo
želodcu. Čutim, kako se mi vrača vedno bolj zdravje. Polonica Haber v Semriachu pri Peggi vau

! Najugodnejši pogoji!

za zavarovanje.

EDINA

zavarovalna družba
ki ima
slovenskega a

Prva češka splošna delniška
družba za zavarovanje na življenje
popolnoma vplačana delniška glavnica K 2.000.000.

glavnega

zastopnika v Trstu

Zavaruje na življenje in na do-
hodke — na vse načine

po zelo nizkih postavkih

Natančnejša pojasnila daja

glavno zastopstvo za slovenske dežele

v Trstu, ulica Torre Bianca št. 21 I. nadstropje

in njegovih okrajnih zastopstva v vseh mestih in v večjih krajih.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznано težko posrebrnjene

najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, nam-
izni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

Prva koncesionirana delavnica z me-
tornim obratom za fino mehaniko, fiziko, nu-
tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd.
Vpeljava strelododov, elektrike, brzojavov, hišnih
telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenl.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo
in električno luč.

Oprave za kopalje, sesalke vseh sistemov. —
Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvo-
koles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje
— Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga
mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih
brilov, škarij itd.

Karol Praščík,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birnance, torte itd.

Priporoča se slavemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.